



विवेकानंद कॉलेज, कोल्हापूर

(स्वायत्त)

इतिहास विभाग



(स्वायत्त) कोल्हापूर


सूचना

दि. १५ ऑक्टोबर २०२२

महाविद्यालयातील इतिहास विभागाच्या बी. ए. भाग ३ च्या सर्व विद्यार्थी व विद्यार्थिनींना सूचित करण्यात येते की, शुक्रवार, दि. २५ नोव्हेंबर २०२२ रोजी सकाळी ठीक ८.२० वा. "मुघल भारताचा इतिहास" या पेपरवर ओपन बुक टेस्ट आयोजित केली जाणार आहे. तरी सर्व विद्यार्थ्यांनी टेस्टसाठी तयारीनिशी उपस्थित रहावे. सदरची टेस्ट एकदाच होणार असल्यामुळे सर्व विद्यार्थ्यांची उपस्थिती अनिवार्य आहे अन्यथा होणाऱ्या शैक्षणिक नुकसानीस महाविद्यालय जबाबदार राहणार नाही याची कृपया सर्वांनी नोंद घ्यावी.


प्रा.अश्विनी खवळे


प्रा. नम्रता ढाळे


डॉ. एस. आर. कट्टीमनी

विभाग प्रमुख,
इतिहास विभाग,
विवेकानंद कॉलेज, कोल्हापूर (स्वायत्त).



10/10 Akharle

“ ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार ”

-शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साबुंबे

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha Kolhapur's

VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (AUTONOMOUS)

SUPPLIMENT

Signature
of
Supervisor

Suppliment No. : 1

Roll No. :

Class :

Subject :

Test / Tutorial No. :

Div. :

नाव : कु. समृद्धी रमेश माने

वर्ग : B. A III year (History)

रोल नं. :- 4913

दिनांक :- 24 नोव्हेंबर 2022

पेपर क्रं. ७ मुघलकालीन भारताच्या इतिहास



प्र. ३ मुघलकालीन केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेचे मूलमापन करा.

प्रस्तावना

मुघल सत्तेची स्थापना बाबराने केली. तर त्यास साम्राज्याचे स्वरूप देण्याचा प्रयत्न अकबराने केला. भिन्न वंश, भिन्न धर्म असतानाही दुसऱ्या देशामध्ये राज्य करण्याचा अधिकार प्राप्त करता येतो. हा विचार अकबराने प्रत्यक्षात आणला. ३५ ऑक्टोबर, १५४२ मध्ये अमरकोट येथे जन्मलेल्या अकबराने हुमायूनच्या अपघाती मृत्युमुळे वयाच्या १३ व्या वर्षी १४ फेब्रुवारी, १५५६ मध्ये राज्याभिषेक केला. बेशमखान याच्या मार्गदर्शनाखाली अकबरची यशस्वी वाटचाल सुरु झाली. पुढे अकबराने इ.स. १६५६ मध्ये पानिपतच्या दुसऱ्या युद्धात हेमूचा पराभव केला. व दिल्लीवर आपले वर्चस्व निर्माण केले. अकबराने साम्राज्य बंगालपासून काबूल - कुंदहारपर्यंत तर हिमालयापासून दक्षिणेकडे गोदावरीपर्यंत विस्तारले होते. अकबराने निर्माण केलेली प्रशासन व्यवस्था मुघल कालखंडाच्या अखेरपर्यंत टिकून राहिली.

मुघल प्रशासन व्यवस्था

सम्राट अकबरच्या मध्यवर्ती प्रशासन व्यवस्थेचे ५ प्रमुख विभाग होते.

- ३) केंद्रीय मध्यवर्ती प्रशासन
- २) प्रांतीय प्रशासन
- ३) जिल्हा (सरकार) प्रशासन
- ४) तालुका (परगणा) प्रशासन
- ५) ग्राम प्रशासन



केंद्रीय मह्यवर्ती प्रशासन

३) सम्राट

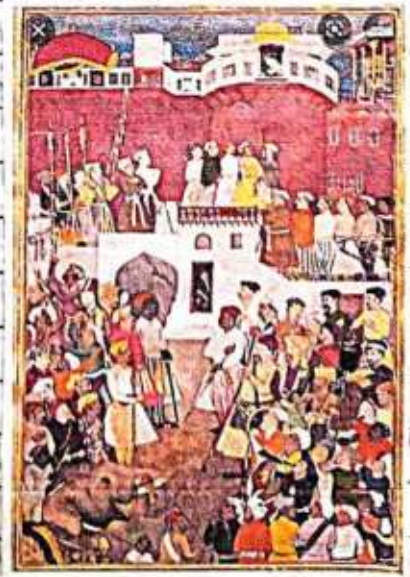


सम्राट अकबर
(जलाल-उद्दीन मोहम्मद अकबर)

मुघल सम्राटच्या हाती राज्याची सर्व सत्ता हाकवटलेली होती. त्यांच्या सत्तेवर कोणाचाही अंकुश नव्हता. राजाकडे लष्करी मुलकी व न्यायविषयक अधिकार हाकवटले होते. सम्राटाने कुशाचा उल्लंघन केल्यास त्यास पदव्यूत करण्याचा अधिकार उन्नेमांना होता. अकबराने तर उन्नेमांकडे असणारे सर्वोच्च धार्मिक अधिकार आपणाकडे हाकवटले

स्वतःला मुस्लिमांचा आध्यात्मिक गुरु म्हणून घोषणा केली. साम्राज्यातील

उच्चपदस्थ अधिकारी, मंत्री यांच्या नेमणुका स्वतः सम्राट करत असे. सिंहाची शिकार करणे, हत्तीच्या झुंजाचा इकूम देणे, दर शुक्रवारी पालखीमधून जामा मशिदीत जाऊन प्रार्थना करणे, सुवर्णतुला करणे इत्यादी अधिकार केवळ सम्राटाकडे हाकवटले होते. मुघलसम्राट दर्शनीय मझिल किंवा डुंगर महलमधून सकाळी आपल्या प्रजेला दर्शन देत. या जागेस 'झरोका-ए-दर्शन' किंवा सलामीचा सज्जा असे म्हटले जाई. बाह्यदृष्टी दर्शन होताना जमिनीला डोके किंवा हात टेकून कुर्निसान करत असत. दरबारी कामकाज न्यायनिवाडे मध्ये दिवसभर व्यस्त असे.



'झरोका - ए - दर्शन'



२) मंत्री व मंत्रालये :

सम्राट राज्यकारभारच्या सोईसाठी अनेक मंत्र्यांची नियुक्ती करत असत. नित्याच्या कामाबाबत मंत्र्यांना स्वातंत्र्य दिले होते. मंत्री राजाला सल्ला देत असत. परंतु हा सल्ला राजावर बंधनकारक नसे. मंत्र्यांची संख्या ४ ते ८ पर्यंत असे.

३) प्रधानमंत्री किंवा वजीर :



बैरामखान

(अकबरचा वजीर)

प्रशासनचा प्रमुख म्हणून वजिराचा कामगिरी पाहवी लागते. सम्राटला सल्ला देण्याचे काम तो करत असे. तसेच सम्राट व मंत्री यांच्यामधील दुवा म्हणून वजिराचा काम करावे लागे. त्याच्याकडे अर्थवित्तभाग असल्यामुळे त्यास द्विवाण असेही म्हणतात. बैरामखानने अकबरचा द्विवाण (वजीर) म्हणून कामगिरी पार पाडली. वजिरास सम्राटाच्या अनुपस्थितीत राज्यकारभार पाहवा लागे. सैन्य अधिकार्यांची नियुक्ती व बढती देण्याचे काम, राज्याच्या जमाखर्चावर नियंत्रण ठेवण्याचे काम व म्हणून वसुली संबंधीच्या बाबतचे निर्णय इत्यादी कामे वजिरास पार पाडावी लागत.



“ ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार ”

-शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha Kolhapur's

VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (AUTONOMOUS)

SUPPLIMENT

Suppliment No. :

Roll No. :

Class :

Signature
of
Supervisor

Subject :

Test / Tutorial No. :

Div. :

२) दिवाण (अर्थमंत्री)



राजा तीरडमल
(अकबरच्या दिवाण)

दिवाण हा वजिरानंतर
महत्त्वपूर्ण मंत्री होय. अकबरच्या
काळात राजा तीरडमल हा
कार्यक्षम अर्थमंत्री झाला.
अकबरने वजिराचे अधिकार
कमी केले व अर्थखात्याची
जबाबदारी दिवाण या स्वतंत्र
मंत्र्याकडे सुपूर्द केली. अर्थमंत्र्याला
जमाखर्चाचा कारभार पार
पाहावा लागे. अर्थखात्याच्या
व्यापामुळे दिवाण आपणास
आतंर्यक दिवाणाची नियुक्ती
करण असे. दिवाण - इ - खालसा

शाहीव जमिनीची महसूल व्यवस्था पाहत असे.
दिवाण - इ - जहांगिर बक्षिसाबाबत देवान आलेल्या
जमिनीची महसूल व्यवस्था पाहत असे. तसेच शाहीव -
इ - तावजी या अधिकार्याकडे लष्करी लेखा
परीक्षणाचे काम होते. नर दिवाण - इ - वायूदत

यांच्याकडे कारभार्यांचा लेखा याच परीक्षणचे काम होते. या खात्याचा कारभार पार पाडण्यासाठी कर्मचारी वर्गाची नियुक्ती केली जात असे. या महत्त्वपूर्ण खात्याच्या कारभारामध्ये स्वतः अकबर जातीनिशी लक्ष घालत असे.

३) मीर बखी (युद्ध मंत्री)

लष्करासंबंधीचे सर्व कामकाज मीर बखी याला पार पाडावे लागे. साम्राज्यवादीवर दिलेला भार राज्यांतर्गत बंडखोरी यामुळे त्या खात्यास सतत लक्ष राहावे लागे. सैन्यमंत्री म्हणून अनेक कामे पार पाडावी लागत. ती याप्रमाणे -

१) राज्यातील सर्व मुत्तकी व लष्करी अधिकाऱ्यांची हजा, पगार व नाव याबाबत नोंद ठेवणे.

२) सैन्याच्या पगारवाट्याचे काम पार पाडणे.

३) लष्करी मोहिमांचे नियोजन करणे.

४) राजवाड्याच्या संरक्षणाची जबाबदारी मीर बखीकडे असे

५) राजाला लष्करीसंबंधी माहिती देणे

६) राज्यात गुप्तदारांच्या नेमणुका करणे, बातमीदार नेमणे.

७) लष्करभरती, प्रशिक्षण, युद्ध साहित्य याबाबतची कामे पार पाडावी लागे.

८) मीर बखीला अनेक साहाय्यक नेमणुकीचा अधिकार होता.



१) मनसबदारांच्या घोडदळांची संख्या मीर बक्षी ठरवित असे. मनसबदारांकडे असणाऱ्या डाग देण्याची जबाबदारी मनसबदारांची असे.

४) सद् - इ - सदर (धर्मदाय मंत्री)

धर्मदाय विभागाचा हा प्रमुख होय. विविध प्रकारची धार्मिक कार्ये त्यास पार पाडावी लागत होती. त्याच्या कामचे स्वरूप खालीलप्रमाणे होते.

१) राजाना धार्मिक बाबतीत सल्ला देण्याचे काम धर्मदाय मंत्र्यास करावे लागे.

२) राजातर्फे दानधर्म करल्याचा अधिकार धर्मदाय मंत्र्यास होता.

३) कुरावामधील आज्ञांचे राज व प्रजाजन पाळून होते की नाही हे पाहणे.

४) इस्लाम धर्म वा विधानांमधील चालना समिक्तेत हे पाहणे

५) प्रांतिक व स्थानिक धर्मधिकाऱ्यांचा नेमणुका करणे.

६) मशीद व धार्मिक तीर्थक्षेत्रांची व्यवस्था पाहणे

७) इस्लामच्या धार्मिक संख्यांना महत करणे

८) कलावंत व विद्वानांना आर्थिक महत करणे

९) सम्राटचे निर्णय धर्मतत्त्वाविषयक जाणार नाहीत याची काळजी घेणे.

१०) धार्मिक कार्य पार पाडणे शकाकडून जमिन वादेबाजी यांचा हिशेब ठेवणे.



५) काजी - उल - केजात (न्यायमंत्री)

राज्याचा सर्वोच्च न्यायाधीश हा सम्राटचे असे. सम्राटानंतरचा न्यायखात्याचा प्रमुख म्हणून न्यायमंत्र्याचा काम पाहणे लागे. प्रांत, जिल्हा व नगर काजीच्या नियुक्तीचे अधिकार याचेकडे होते. हा खाद्या व्यक्तीस साधा अर्ज करून न्याय मागण्याची तरतूद मुघल काळात होती. तरीही न्यायव्यवस्था नियतकायाने चालत असे. Panchayat Administration या ग्रंथात जदुनाथ सरकारने म्हटले आहे.

६) दुरोगा - हा - डाकचीकी (फतव्यांचा व गुप्तहेर प्रमुख)

या खात्याच्या प्रमुखाने गुप्तहेरांच्या नेमणूका करून राज्यकारभाराची व इतर शात्रूच्या गोटातील माहिती त्यांच्याकडून मिळवून ती राज्यास सादर करावी लागे. मध्ययुगीन काळाखंडामध्ये गुप्तहेर विभागास अतिशय महत्त्वपूर्ण स्थान प्राप्त झाले होते.

७) मीर आतीव (तोफखाना विभाग प्रमुख)

हा तोफखान्याचा मुख्य अधिकारी होय. संपूर्ण तोफखान्याची व्यवस्था या अधिकार्यास पार पाडावी लागे. तोफा, बंदुका, हातगोळा यांची निर्मिती करणे, महत्त्वपूर्ण किल्ल्यांवर तोफांची व्यवस्था ठेवणे इ. कामे पार पाडावी लागे.

८) खान - हा - शामा (सम्राटाचा आजगी चिटणीस)

सम्राटाचा आजगी चिटणीस म्हणून यास कामगिरी पार पाडावी लागे. राजगृहाची व्यवस्था पाहणे, सम्राट व त्याचे राजकुटुंब, जनानखाना यांना लागणारी वस्तूंप्रमाणे यांची व्यवस्था करणे, सम्राटाच्या मीजनची व्यवस्था ठेवणे इ. कामे चिटणीसास करावी लागे.

" ज्ञान, विज्ञान आणि सुरांरकार यांसाठी शिक्षण प्रसार "

-शिक्षणगर्हर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha Kolhapur's

VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (AUTONOMOUS)

SUPPLIMENT

Signature
of
Supervisor

Suppliment No. :

Roll No. :

Class :

Subject :

Tost / Tutorial No. :

Div. :

१) मुद्दनांच्या महत्तरी प्रशासनातीन इतर अधिकारी व त्यांचे कार्य

पद

कामे

१) मुद्दतसिब - जनतेचा सद्दचार निरीक्षक म्हणून काम

२) मीर - इ - तेजिद - सैनाबाबतच्या अर्चाचा हिशेब ठेवणे.

३) दिवाण - इ - खानसा - राखीव जमिनीची महसूल व्यवस्था ठेवणे.

४) दिवाण - इ - जहांगीर - बक्षीसपात्र जमिनींची महसूल पाहणे

५) मीर - इ - बर - जंगलाची व्यवस्था ठेवणे.

६) मीर - इ - बर - लढाऊ व व्यापारी जमिनींच्या निर्मितीचे काम पाहणे

७) मीर - इ - गस्किफ - उत्पन्न व अर्च यांच्या नोंदी ठेवणे.

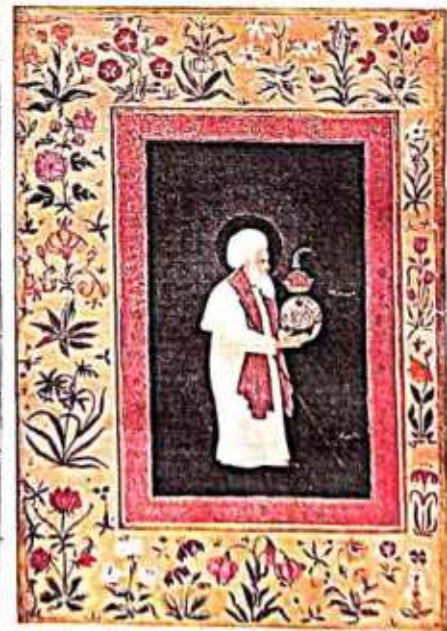


अकबरच्या केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेमध्ये अनेक लहान - लहान विभाग होते. ते प्रशासनास मुख्य खात्यास आराध्य कक्ष होते. मात्र त्यांचे दुय्यम स्वतंत्रपणे होते. शाबाबत डॉ. जदुनाथ सरकार म्हणतात की, 'वजीर अथवा दिवाण वगळताच बाकीच्या केंद्रीय मंत्र्यांचा दर्जा काय खात्या असल्याने त्यांना मंत्री म्हणण्यापेक्षा सम्राटाचे सचिव म्हणणे अधिक योग्य होईल.'

सम्राट अकबरने आपली उत्कृष्ट राज्यकारभार यंत्रणा उभी करवण्याचा प्रयत्न केला. प्रत्येक खात्याचा कार्यभार पाहण्यासाठी कुशले प्रशासकांची नियुक्ती केली. इ. स. १५८३ मध्ये सम्राट अकबरने निर्माण केलेल्या मध्यवर्ती राज्यकारभारातील महत्त्वाचे अधिकारी पुढीलप्रमाणे



राजा बिरबल
१) मुलकी न्याय खाते



सुलतान क्वाजा
तनखा व धर्मदाय खाते





राजपूत्र सलीम
फौजदारी अटलाया निवाडा



झेनखान कोका
वस्त्रुंच्या किमतीवर नियंत्रण



शरीफखान
वेवार्थ्य मानमत्तेची व्यवस्था



तर नौरंगखान, तोरडमन, दानियल
यांच्याकडे अनुक्रमे बांधकाम
कृषी, धर्मविषयक अति होते

राजपूत्र मुशह
बादशाही छावणीच्या
जागा



1605 में अकबर की मृत्यु के समय उसका साम्राज्य

- एकीकृत साम्राज्य
- अधीन प्रदेश



लाहौर

दिल्ली

आगरा

- 1 स्वात
- 2 पश्तूनी इलाके
- 3 डेरा ग़ाज़ी ख़ान
- 4 कांगड़ा
- 5 कुमाऊं
- 6 सूच बिहार
- 7 कच्छ
- 8 मेवाड़ (उदयपुर)
- 9 अहमदनगर
- 10 गोंडवाना
- 11 झारखंड (कोकरा)

सम्राट अकबरच्या मृत्युवेळी त्याचे साम्राज्य १६०५



10/10

5

10 ~~10~~ ~~Charle~~
10

ज्ञान, विज्ञान आणि सुरांस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार "

-शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha Kolhapur's

VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (AUTONOMOUS)

SUPPLIMENT

Name :- अभिजीत कृष्णान कुंभार

Suppliment No. :- Semester V

Roll No. :- 4898

Class :- T.Y.B.A.

Signature
of
Supervisor

Subject :- सुधल भारतचा इतिहास

Test / Tutorial No. :- (पेपर क्र. 07)

Div. :-

प्र 1. सुधलकालीन केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेचे मूल्यमापन करा.
प्रस्तावना :-

सुधल कालीन प्रशासन व्यवस्थेत चाल-
वण्यासाठी त्याचे वेगवेगळे विभाग केले गेले. त्या
विभागांमार्फत आणि त्या विभागांच्या प्रमुखांमार्फत
सुधलकालीन प्रशासन व्यवस्था चालवली जात होती.
सम्राट अकबरच्या सध्यवती प्रशासन व्यवस्थेचे 5
प्रमुख विभाग होते ते पुढीलप्रमाणे

- 1) केंद्रीय सध्यवती प्रशासन
- 2) प्रांतीय प्रशासन
- 3) जिल्हा (सरकार) प्रशासन
- 4) तालुका (परगणा) प्रशासन
- 5) ग्राम प्रशासन

वरील विभागांपैकी केंद्रीय सध्यवती प्रशा-
सन व्यवस्थेची सविस्तर माहिती आपण पाहणार
आहोत ती खालीलप्रमाणे :-

• केंद्रीय सध्यवती प्रशासन :-

सुधलकालीन केंद्रीय प्रशासन व्यवस्था ही दोन प्रमुख विभागात विभाग



लेली दिसून येते ते आत्मनिर्णयः :-

* केंद्रीय प्रशासन व्यवस्था *

(I) सम्राट

(II) मंत्री व मंत्रालये

(I) सम्राट :-

- 1. मुख्य सम्राटाच्या हाती राज्याची सर्व सत्ता एकपटलेली होती. राजाकडे लष्करी, मुक्ती व न्यायविषयक अधिकार होते.
- 2. अकबराने तर सर्वोच्च धार्मिक अधिकार स्वतःकडे घेतले.
- 3. साम्राज्यातील उच्चपदस्थ अधिकारी, मंत्री यांच्या नेमणुका स्वतः सम्राट करत असे. सम्राट शिवाय हा अधिकार इतर कोणालाही नव्हता.
- 4. सिंहाची शिकार करणे, इत्तीच्या अंजिचा हुकूम देणे, दर शुकवारी पालखीमधून जामी मशिदीत जाऊन प्रार्थना करणे, सुवर्णतुळी करणे इ. अधिकार सम्राटाकडे होते.

(II) मंत्री व मंत्रालये :-

सम्राट राज्यकारभाराच्या सोईसाठी अनेक मंत्र्यांची नियुक्ती करत असे. मंत्री राजाला सल्ला देत पण तो सल्ला राजावर बंधनकारक नसे. मुख्य कामी मंडळ्याची मंत्री पदे व त्यांचे कार्य पुढील प्रमाणे सांगता येईल.

1. प्रधानमंत्री किंवा वजिर :-

- 1. प्रशासनाचा प्रमुख म्हणून वजिराला कामगिरी पार पाडवी लावात असे. तो सम्राट व मंत्री यांतील दुवा म्हणून कार्य करत असे.
- 2. त्याच्याकडे अर्थविभाग असल्यामुळे त्यास दिवाण असेही म्हणत.
- 3. सम्राटाच्या अग्रपरिचालित राज्यकारभार पाहणे, सैन्य अधिकाऱ्यांची नियुक्ती व बदली देण्याचे कार्य



राज्याच्या जमाखर्चावर नियंत्रण ठेवणे, महसूलवसुली संबंधीचे नियंत्रण देणे ३. महत्त्वपूर्ण कामे ला करत असे.
५) बेरामुखानाने अकबराचा दिवाण (वकीर) म्हणून काम केले.

2. दिवाण (अर्थमंत्री):-

१) दिवाण हा वकीरानंतरचा महत्त्वपूर्ण मंत्री होय. त्याला राज्याच्या जमाखर्चाचा कारभार पाहतावा लागे.

२) राज्याच्या महसुलाबाबत अनेक कायदे त्यास तयार करावे लागले. दिवाण आपणाने साहाय्यक दिवाणाची नियुक्ती करत असे. त्यांना दिवाण-इ-खालसा व दिवाण-इ-जहांगिर असे म्हणत.

३) त्याचबरोबर साहिब-इ-ताकी, दिवाण-इ-वायदुत इ. अन्तर पदे अस्तित्वात होती. अशाखात्याला राज्याचा खजिना, जमाखर्च, जमीन महसूल, शेती विकास इ. कामे पार पाडवी लागत.

3. मीर बक्षी (युद्ध मंत्री):-

१) मीर बक्षी म्हणजेच सैन्य मंत्री होय. त्याला युद्धाचे प्रमाणे कामे पार पाडवी लागत.

(i) सर्व मुलकी व लष्करी अधिकार्यांची वज्रपगार व नाव याबाबतची नोंद ठेवणे.

(ii) लष्करी मोहिमांचे नियोजन करणे. राज्यात गुप्तहेरांच्या नेमणुका करणे.

(iii) राजाला लष्करासंबंधी माहिती देणे, राजवाड्याच्या संरक्षणाची जबाबदारी मीर बक्षीकडे असे.

(iv) लष्करभरती, प्रशिक्षण, युद्ध साहित्य बाबतची कामे मीर बक्षी पार पाडत असे.

५) मीर बक्षीला अनेक सहाय्यक नेमणुकीचा अधिकार होता.

4. सदर - इ - सदर (धर्मदाय मंत्री):-

१) सदर - इ - सदर म्हणजे धर्मदाय विभागाचा प्रमुख होय. त्याची कार्ये पुढीलप्रमाणे :-

i) राजाला धार्मिक बाबतची सल्ला देणे.

ii) राजाला दानधर्म करणे, कुराणातील आज्ञांचे पालन इतर लोक करत आहेत की नाही यावर लक्ष देणे.

iii) इस्लाम धर्म व विद्वानांचाळना देणे, प्रांतिक व स्थानिक



क. धर्माधिकार्यांच्या नेमणुका करणे, मशीद व धार्मिक तीर्थ क्षेत्रांची व्यवस्था पाहणे.

iv) इस्लामच्या धार्मिक संस्थाना मदत करणे.

v) राजाचे नियम धर्माविरुद्ध जाणार नाहीत याची काळजी घेणे.

15. काजी - उलू - कजात :- (न्यायमंत्री)

1) राज्याचा सर्वोच्च न्यायाधीश हा सम्राटच असे. त्याच्या नंतर न्यायदाल्याचा प्रमुख काजी-उलू-कजात असे.

2) प्रांत, जिल्हा व नगर काजींच्या नियुक्तीचे अधिकार याचे कडे होत.

3) इस्लाम कायद्यानुसार धार्मिक खटल्यांची सुनावणी न्यायमंत्री करत होत. उघादया व्यक्तिसि साधा अर्ज करून न्याय मागण्याची तरतूद सुधळ कळत होती.

16. दरोगा - र - डकचोकी :- (फतव्यावर व गुप्तहेर प्रमुख)

1) या खात्याच्या प्रमुखाने गुप्तहेरांच्या नेमणुका करून राज्यकारभाराची व शत्रूच्या गोटातील माहिती त्याच्या कडून मिळवून ती राजास सादर करवी लागे.

2) समाचार लेखांच्या नियुक्तीचे अधिकार, गुप्तहेर विभाग प्रमुखाने होते. मध्ययुगीन काळात गुप्तहेर विभागास अतिशय महत्त्वाचे स्थान प्राप्त झाले.

17. मीर आलीव (तोफखाना विभाग प्रमुख) :-

1) हा तोफखान्याचा मुख्य अधिकारी होय.

2) तोफा, बंदुका, दारूगोळा यांची निर्मिती करणे त्यांची व्यवस्था लावणे, महत्त्वपूर्ण किफायदार तोफांची व्यवस्था ठेवणे इ. कामे तोफखाना प्रमुख करत असे.

18. खान - र - सामा (सम्राटाचा खाजगी चिटणीस) :-

1) सम्राटाचा खासगी चिटणीस म्हणून यास कामगिरी पार पाडावी लागे.

2) राजमहलीची व्यवस्था पाहणे, सम्राट, राजकुटूंब आणि जेज्जेखाणा यांना लागणीरी वस्त्रांमुषण यांची व्यवस्था

करणे, समाटाच्या भोजनाची व्यवस्था ठेवणे इ.
कामे - चिटणिस करत असु.

१९. मुधलांच्या मध्यवर्ती प्रशासनतील इतर
आधिकारी व त्यांचे कार्य :-

पद	कामे.
१. मुहलसिब	जमलेचा सबकार निरीक्षक म्हणून काम पाहणे.
२. मीर-इ-तेजिह	सैन्याबाबतच्या खर्चाचा हिशेब ठेवणे.
३. दिवाण-इ-खालस	राखीवे जमिनीची महसूल व्यवस्था ठेवणे.
४. दिवाण-इ-जहांगीर	बहसिपात्र जमिनींची महसूल व्यवस्था पाहणे.
५. मीर-इ-बर	जंगलाची व्यवस्था ठेवणे.
६. मीर-इ-बहर	मठाऊ व व्यापारी जहाजांच्या निर्मितीचे काम पाहणे.
७. मीर-इ-मस्रिफ	उत्पन्न व खर्च यांच्या नोंदी ठेवणे.

संक्षेप :-

अशा प्रकारे मुधलाकालीन केंद्रीय मध्यवर्ती प्रशासन व्यवस्थेची स्चना होती. सम्राट अकबराने आपली उत्कृष्ट राज्यकारभार यंत्रणा उभी करव्याच प्रयत्न केला. प्रत्येक खात्याचा कारभार पाहण्यासाठी कुशल प्रशासकाची नियुक्ती केली. अकबराच्या प्रशासन व्यवस्थेबद्दल बोलतांना डॉ. जदुनाथ सरकार म्हणतात की "वजीर अथवा दिवाण वगैरे मंत्र्यांस बाकीच्या केंद्रीय मंत्र्यांचा दर्जा फारच खालचा असल्याने त्यांना मंत्री म्हणण्यापेक्षा सम्राटाचे आदेश अमलात आण-



Chavle Vaishnavi Suresh Bodake.

" ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार "
-शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha Kolhapur's

VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (AUTONOMOUS)

SUPPLIMENT

Signature
of
Supervisor

Suppliment No. :

Roll No. :

Class :

Subject :

Test / Tutorial No. :

Div. :

HISTORY PAPER NO. : 7

मुघल भारत हा इतिहास

मुघलकाळातील केंद्रीय प्रशासन उपस्थिती मूल्यमापन करा.

1. केंद्रीय राज्यपती प्रशासन

2. सम्राट :-

मुघल सम्राटच्या हाती राज्याची सर्व सत्ता एकत्रित होती त्यांच्या सत्तेवर कोणाचीही अडथळ नव्हता, राजाकडे लष्करी, नुनकी व न्यायविषयक अधिकार एकत्रित होते. याबद्दल ज्युनाथ साकार म्हणतात की,

"Muslim state was essentially a military state and depended for its existence on the absolute authority of the monarch, who was also its supreme general"

सम्राटाने कुठल्याही उल्लंघन केलास त्यास पदच्युत करण्याचा अधिकार उल्लेखाना होता परंतु मुघल सम्राट आपली शक्तिशाली सत्ता स्थापन करू शकतो असे होते. मुघलांनी तर, उल्लेखांकडे उल्लेखाने सर्वोच्च शक्ति अधिकार आपणाकडे एकत्रित स्वतःच्या मुस्लिमांच्या आध्यात्मिक तुरुंग म्हणून घोषणा केली ही परिस्थिती मुघल काळातील घात पार बरान होऊन दिसून होते.



२) मंत्री व मंत्रालये :

सम्राट राजकारभारच्या सहाय्यासाठी अनेक मंत्रांची नियुक्ती करत असत. निमाच्या कामाबद्दल मजाना स्वातंत्र्य दिले होते. मंत्री राजाला सल्ला देत असत. परंतु त्या वेळी राजावर बंधनकारक नसे. मंत्री आपले पद टिकविण्यासाठी राजाची आज्ञा सामोरे जात मरणास तय असत. मंत्रांची संख्या ५ ते ८ पर्यंत असे.

३) प्रधानमंत्री किंवा वजीर :

प्रशासनाचा प्रमुख म्हणून वजिहाला कामगिरी पाहावी लागते. सम्राटाला सल्ला देण्याचे काम तो करत असे. त्याच सम्राट व मंत्री यांच्यामधील दुवा म्हणून वजिहाला काम करावे लागते. त्याच्या अर्थविभागाची जबाबदारीही त्याचे होती. असे म्हणतात. वेरासंगानाने अफकराचा 'दिवान' म्हणून कामगिरी पार पाडली. वेरासंगानाने (वकील) असेही म्हटले आहे. वजिहास सम्राटाच्या अनुपस्थितीत राजकारभार पाहावा लागतो. सम्राट मरल्यानंतर असेच तो वजिहास सम्राटाच्या नावे राजकारभार पाहत असे. सैन्य, अधिकाऱ्यांची नियुक्ती व सैन्या देण्याचे काम, राजाच्या जमाखर्चावर नियंत्रण ठेवण्याचे काम व महसूल वसुली वसुलीच्या बंधनाने निर्णय इत्यादी कामे वजिहास पार पाडावी लागत.

४) दिवाण :

दिवाण हा वजिहासंतरचा मूहलपूर्ण मंत्री होय. अफकराच्या काळात राजा तसेच मूहल हा कार्यक्षम अधिकाऱ्याला वेरासंगान हा वजीर पदावरून अर्थविभागाच्या अवहारास पालित होता. वेरासंगानाने राजासंतर. अफकराने वजिहास अधिकाऱ्याच्या कामे करून व अधिकाऱ्याची जबाबदारी दिवाण या स्वतंत्र मंत्रालयास देऊन दिली. अर्थविभागाचा राजाच्या जमाखर्चाचा कारभार पार पाहावा लागतो. राजाच्या महसूल विषयक अनेक कायदे त्यास तयार करावे लागते. अर्थविभागाच्या बाबत दिवाण आपणाला साहाय्यक दिवाणची नियुक्ती करत असे. या साहाय्यकांना दिवाण - २ - खालसा व दिवाण - २ - जहांगीर असे म्हटले जाते. पिके दिवाण - २ - खालसा राखीव जमाखर्चा महसूल अवस्था पालित असे तर दिवाण - २ - जहांगीर वसुलीच्या बंधनाने अर्थविभागाच्या महसूल अवस्था पालित असे.



काढात होती तरीही त्याचवेळी निष्पत्तीची नक्ती असे मूल्हा
Administration या व्यक्त जपूनच सरकार यांनी म्हरले
आहे.

अ) दारोगा - इ - उच्चकोठी :-

या दारोग्या प्रमुखास गुप्तहेरांच्या नेमणुका करून राज्यकारभाराची व
राज्या गौदात्मिक माहिती साज्याकडून मिळवून ती राजस सदर् करावी
लगाय त्याचवेळी अनेक समाचार लेखकांच्या नियुक्तीचे अधिकार गुप्तहेर
विभाग प्रमुखास होते.

ग) मीर आलीव :-

हा तोपावाल्याचा मुख्य अधिकारी होय. संपूर्ण तोपावाल्याची व्यवस्था
या अधिकार्यास पर पाडवी लागे. तोपा, बंडुका, दाखलादी यांची निमित्ती
करणे, सांची व्यवस्था लहान, साहज्यपूर्ण किल्यावर तोपांची व्यवस्था
ठेवणे व तोपावाल्यासक्त्या ताली माहिती या अधिकार्यास पर पाडवी
लागत असे.

ड) खान - इ - सामा :-

सम्राटाचा खाजगी चिटणीस म्हणून यास कामगिरी पर पाडवी
लागे. राजगृहस्थाची व्यवस्था पाहणे, सम्राट व साचे राजकुटुंब जतन
यांना लागणारी वस्त्रभूषणे यांची व्यवस्था करणे, सम्राटाच्या प्रवासाची
व्यवस्था ठेवणे, राजकुटुंबाच्या गरजांची पूर्तता करणे इत्यादी कामे या
चिटणीसास करावी लागत. हा सम्राट सम्राटाच्या संपर्कत असल्याने
या पदास महत्त्व प्राप्त आले होते.

9
10



एवी सामान्यजनांचे पुढील न्यायनिताडे यामध्ये
आयुक्त दिवसकार त्यांना मिळत.

② मंत्री व मंत्रालय :-

मंत्रालय राज्यकारभाराच्या सोबत
आधी निलेक मंत्रालयी नियुक्ती करता मिळत.
निलेकाच्या कामाबाबत मंत्रालया अंतर्गत दिले होते
मंत्री राजाला, अन्ना देत, मिळत परंतु हा अन्ना
राजावर लक्षनकारक नसे. मंत्रालयी मंत्रालया उल्लेख
पर्यंत झाले.

③ प्रधानमंत्री किंवा वजीर :-

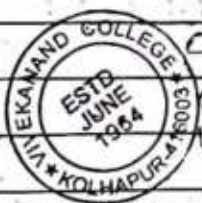
प्रशासनाच्या प्रमुख
कळून वजिराला कामागिरी पदाची लागणे. अन्नादेवाला
अन्ना देण्याचे काम करत होते. लक्षेच अन्नादेव व
मंत्री यांच्यामधील दुवा कळून वजिराला काम करा
वे लागत, अन्ने वेशमिस्थान हा निकळराचा वजिर
होता. अन्ने मिळिकाच्याची नियुक्ती व अन्नाची
देण्याचे काम राजाच्या जमाखर्चावर नियंत्रण ठेवण्या
चे काम व अन्नाला पसुकी अन्नेच्या बाबतचे
निर्णय हे काम वजिराला पार पाडावी लागत.

④ दिवाण (मिथमंगी) :-

दिवाण हा वजिराला लोकरा
मालवपूर्वी मंगी होय. निकळराच्या काळात लोकरा
हा कार्यक्षम मिथमंगी आला. मिथमंगीला राजा
च्या जमाखर्चाचा कारभार पार पाडावा लागी
राज्याच्या महत्त्वाबाबत. अनेक कार्यादे त्यांना
करावे लागत.

⑤ वीरबळी (युद्धमंगी) :-

मळकरी मंगली सर्व कामे
पार पाडावी लागी. अन्नाच्या वडीवर दिलेला
मर राज्याला लोकरा मळकरी या राज्याला
अन्नाला द्या राजाचा बाबत वीरबळीला युद्धमंगी
कळून अनेक कामे पार पाडावी लागे. अन्नाच्या
पुढारवाहने काम पार पाडावे लागत. मळकरी
वीरबळीचे नियंत्रण करा. राजाला मळकरी मळकरी



साहित्यी देण्याचे काम, राजवाड्याच्या वीरहताली
जबाबदारी हात्यानीच शत्रु शत्रुकी व लष्करी शक्ति
कात्याची दजा, पंगार व नाव याबाबतची गाद
डेपणे करणी किनेक कामे पार पाडावी लागता.

④ साद. व. स्तंभ (समादायमंगी)

या हा प्रमुख होय. विविध प्रकारची सामिकी कार्य
त्यास पार पाडावी लागता होती. त्याच्या कामाचे
स्वरूप :- ① राजाला सामिकी बाबतीत शत्रुका देण्याचे
काम समादायमिस्थान करावी लागता.

② राजातर्फे सामिकी करवण्याचा अधिकार.

③ दख्खान बस व विख्या यांनी यांना
मिळणे हे पारणे.

④ कलावंत व विद्वानांना सामिकी मदत करणे

⑤ प्राणिक व स्थानिक समाधिकीकरणाच्या नेमका

⑥ विख्यामाचा सामिकी प्रकथाना मदत

⑦ मशिद व सामिकी तीर्थक्षेत्रांची व्यवस्था पाहणे

⑧ सम्राटाचे नियम स्वतःच्या विकृष्ट जाणार
नाहित याची काळजी घेणे.

⑤ काजी - डल - कजान - (समायमंगी)

सर्वोच्च न्यायाधीश हा सम्राटाचे निके सम्राटाला
च्या न्यायशास्त्राचा प्रमुख ठरवून न्याय मिथान
काम करावे लागता. निके, प्रांत, निष्ठा, लंगर
काजीच्या नियमाला सामिकीर याच्याकडे होते

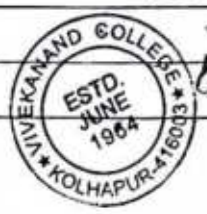
⑥ हरीगा. म. डाक्याकी (पंगवतलार व ठुलार
विभागप्रमुख :-

या खात्याच्या प्रमुखाने, मुलद्वारेच्या
नेमका काळाने राज्यकारभाराची व वाड्याची वीरह-
लीला साहित्यी याच्याकडून मिळवून ती वाड्याकडे
सादर करावी लागता. निके.

⑦ खान - म. खाना (सम्राटाचा खाजगी लिखक)

सम्राटाचा खाजगी लिखक

ठरवून याका कामगिरी पार पाडावी लागता. निके.



राज्यवृद्धिची आवश्यकता पालणे, अक्षर व अक्षरकुंडल
अभिलेखाने यांना बाळगारी वडाळुणे यांनीच
म्हणून करणे अक्षरालाची भोजनाची आवश्यकता करणे
राजकुंडलाच्या वारजाची पूर्तता करणे.

② मीर मालीक (लोकखाना जिनांग प्रमुख)
वा लोकखाना प्रमुख वर अंयून
लोकखान्याची आवश्यकता या मालिकांमध्ये पर पाजवी
पावे.

१
१०





ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार " - शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Signature of Supervisor

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha's VIVEKANAND COLLEGE (Autonomous), KOLHAPUR

Class BA-III Div _____ Roll No. 4958

Suppliment Name: Vaishnavi Raghunath Purigiasavi Subject History

Test / Tutorial No. मुधल भारताचा इतिहास Paper No - 7

- प्र 1. मुधलकालीन केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेचे मुख्यमापन करा.
1. केंद्रीय मध्यवर्ती प्रशासन
1. सम्राट : मुधल सम्राटांच्या हाती राज्याची सर्व सत्ता एकवटलेली होती. त्यांच्या सत्तेवर कोणाचाही अंकुश नव्हता. राजाकडे लष्करी, मुलकी व न्यायविषयक अधिकार एकवटलेले होते. सम्राटाने कुशाचा उल्लंघन केल्यास त्यास पदच्युत करण्याचा अधिकार इलेमोना होती. अकबराने तर उलेमांकडे असणारे सर्वोच्च धार्मिक अधिकार आपणाकडे एकवटले.
- साम्राज्यातील उच्चपदस्थ अधिकारी, मंत्री यांच्या नेमणुका स्वतः सम्राट करत असत. सम्राटाशिवाय हा अधिकार इतर कोणासही नव्हता. सिंहाची शिकार करणे, हत्तीच्या जुंजीचा तुकुम देणे, दर शुक्रवारी पालखीमधून जामा मशिदीत जाऊन प्रार्थना करणे, सुवर्णतुळा करणे इत्यादी अधिकार केवळ सम्राटाकडे होते. दरवारी कामकाज मंत्री व अधिकार्यांबरोबरच्या त्वची सामान्यजनांचे प्रश्न, न्यायनिवडे धामध्य सम्राट दिवसेभर व्यस्त असत.
2. मंत्री व मंत्रालय
- सम्राट राज्यकारभाराच्या सोईसाठी अनेक मंत्र्यांची नियुक्ती करत. नित्याच्या कामाबाबत मंत्र्यांना स्वातंत्र्य दिले होते. मंत्री राजाला सत्ता देत असत. पण तो सत्ता राजावर बंधनकारक नसे. मंत्री आपले पद टिकवण्यासाठी राजाची मूर्जी सांभाळण्यात मगशुल असत. मंत्र्यांची संख्या 4 ते 8 पर्यंत असे.
1. प्रधानमंत्री किंवा वजीर
- प्रशासनाचा प्रमुख म्हणून वजिराला कामगिरी पाहावी लागे. सम्राटाला क्षल्ला देण्याचे काम तो करत. सम्राट व मंत्री यांच्यामधील दुवा म्हणून वजिराला कामे करावे लागे. त्याच्याकडे अर्धवित्ताने त्यास दिवाण असेही म्हणतात.



वजिरास सम्राटाच्या अनुपास्थितीत राज्याकारभार पाहवा लागे. सैन्य व अधिकार्यांची नियुक्ती व बढती देण्याचे काम, राज्याच्या जमिंदारविरुद्ध नियंत्रण ठेवण्याचे काम व महसूल वसुली संबंधीच्या बाबतचे निर्णय वजिर पार पाडत.

२. दिवाण (अर्थमंत्री)

दिवाण हा वजिरानंतरचा महत्त्वपूर्ण मंत्री होय. अर्थमंत्र्याला जमाखर्चा कारभार पार पाडवा लागे. राज्याच्या महसुलाबाबत अनेक कायदे त्यास तयार करावे लागे. आपणास सहाय्यक - दिवाणाची नियुक्ती करत असे. दिवाण - ए - खालसा राजीव जमिनीची महसूल व्यवस्था तर दिवाण - ए - जहांगीर बक्षिसादाखल जमिनीची व्यवस्था पाहत असे. साहिब - इ - तावजी लष्करी लेखा परीक्षणचे तर दिवाण - ई - वायूदूत कारखान्यांच्या लेखा परीक्षणचे काम होते. अर्थखात्याला राज्याच्या खजिना, जमाखर्च, जमीन महसूल, शेती विकास कामे पार पाडावी लागे.

३. मीर बक्षी (युद्ध मंत्री)

लष्करासंबंधीचे सर्व कामकाज मीर बक्षी त्यास पार पाडावे लागे. साम्राज्यवाढीवर दिलेला भर, राज्यांतर्गत बंडखोरी यामुळे या खाल्यास सतत दक्ष राहावे लागे. मीर बक्षीला सैन्य मंत्री म्हणून काम पार पाडावी लागत. ती पुढीलप्रमाणे.

१. राज्यातील सर्व मुलकी व लष्करी अधिकार्यांची दर्जा, पगार नाव याबाबतची नोंद.
२. सैन्याच्या पगारवारपाचे काम, लष्करी मोहिमांचे नियोजन, राजवाड्याच्या संरक्षण
३. लष्करी मोहिमांचे नियंत्रण, राजाला लष्करीसंबंधीचे माहिती देण्याचे कार्य करणे.
४. राजाला लष्करासंबंधी माहिती देण्याचे कार्य, राज्यात गुप्तहेरांच्या नेमणुका करणे.
५. लष्करी भरती, त्यांचे प्रशिक्षण, युद्ध साहित्य याबाबतची कामगिरी पार पाडावी लागे.

४. सदर - इ - सदर (धर्मदाय मंत्री)

धर्मदाय विभागाचा हा प्रमुख होय. विविध प्रकारची धार्मिक कार्ये त्यास पार पाडावी लागत, त्याच्या कामाचे स्वरूप पुढीलप्रमाणे

१. राजाला धार्मिक बाबतीत सल्ला देणे, राजातर्फे दानधर्म करणे.
 २. इस्लाम धर्म व विद्या यांना चालना, प्रांतीय व स्थानिक धर्मदायांची नेमणुका करणे. मराठी व धार्मिक तद्विद्वानांची पाहणी, इस्लाम धार्मिक संस्थांना मदत करणे. लोकांत व विद्वानांना आर्थिक मदत करणे.
- सम्राटाचे निर्णय धर्मत्वाविरुद्ध जाणार नाहीत याची काळजी घेणे.



5. काजी - उल - कजान (न्यायमंत्री)

सम्राटानंतर न्यायखात्याचा प्रमुख म्हणून न्यायमंत्र्यास काम पाहावे लागे. न्यायमंत्र्याच्या हातात अनेक अधिकार एकपटल होते. प्रांत, जिल्हा व नगर काजींच्या नियुक्तीचे अधिकार याचेकडे होते. इस्लाम कायद्यानुसार धार्मिक खटल्यांची सुनावणी न्यायमंत्र्यास करावी लागे.

6. दरीगा - ए - डाकचौकी (पत्रव्यवहार व गुप्तहेर विभागप्रमुख)

या खात्याचा प्रमुख असून गुप्तहेरांच्या नेमणुका करून राज्यकारभाराची व शात्रूच्या गोरातील माहिती त्यांच्याकडून मिळवून ती राजास सादर करावी लागे. त्याचबरोबर अनेक समाचार लेखांच्या नियुक्तीचे अधिकार गुप्तहेर विभाग प्रमुख असून होते. मध्ययुगीन कालखंडामध्ये गुप्तहेर विभागास अनिश्चय महत्त्वपूर्ण स्थान प्राप्त झाले होते.

7. मीर आतीव (तोफखाना विभाग प्रमुख)

हा तोफखान्याचा मुख्य अधिकारी होय. संपूर्ण तोफखान्याची व्यवस्था या अधिकार्यास पार पाडावी लागे. तोफा, बंदुका, दाखुगोळा यांची निर्मिती करणे त्याची व्यवस्था लावणे. महत्त्वपूर्ण किल्ल्यांवर तोफांची व्यवस्था लावणे, महत्त्वपूर्ण किल्ल्यांवर तोफखान्याबाबतची ताजी माहिती अधिकार्यास पार पाडावी लागे.

8. मुघलांच्या मध्यवर्ती प्रशासनातील इतर अधिकारी व त्यांचे कार्य:

1. मुहत्तसिब जमिनीच्या सदाचार निरीक्षक म्हणून काम पाहणे.

2. मीर - इ - तोजिल सैन्याबाबतच्या खर्चाचा हिशेब ठेवणे.

3. दिवाण - इ - खालसा शाहीव जमिनीची महसुल व्यवस्था ठेवणे.

4. दिवाण - इ - जहांगीर बक्षिसपत्र जमिनीची महसुल व्यवस्था पाहणे.

5. मीर - इ - वर जंगलाची व्यवस्था ठेवणे.

6. मीर - इ - वहर लढाऊ व व्यापारी जहाजांच्या निर्मितीची कामे पाहणे.

7. मीर - इ - मख्रिफ उत्पन्न व खर्च यांच्या नोंदी ठेवणे.



9. खान - ए - सामा (सम्राटाच्या खाजगी चिटणीस)
 सम्राटाच्या खाजगी चिटणीस म्हणून यास कामगिरी पार पाडवी लागे .
 राजगृहाची व्यवस्था पाहणे , सम्राट व त्यांचे राजकुटुंब , जनानखाना यांना
 लागणारी वस्त्रभूषणे यांची व्यवस्था करणे , सम्राटाच्या भोजनाची व्यवस्था
 ठेवणे , राजकुटुंबाच्या भाज्यांची पुर्तता करणे इत्यादी कामे या चिटणीसास
 करावी लागत . हा सतत सम्राटाच्या संपर्कात असल्याने या पदास महत्त्व
 प्राप्त झाले होते .

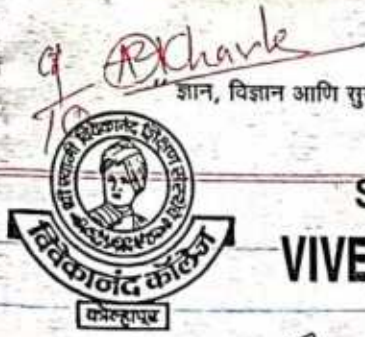
अकबराच्या केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेमध्ये अनेक लहान लहान
 विभाग होते . ते प्रशासनास मुख्य खात्यास आहाय्य करत होते . मात्र त्यांचे
 महत्त्व दुय्यम स्वरूपाचे होते . वजीर अथवा दिवाण वगळतास बाकीच्या
 केंद्रीय मंत्र्यांचा दर्जा फारच खालसा असल्याने त्यांना मंत्री म्हणवण्यापेक्षा
 सम्राटाचे आदेश अमलात आणणारे सचिव म्हणून अधिक योग्य होईल .
 असे डॉ . जदुनाथ सरकार म्हणतात .

सम्राट अकबराने आपली उत्कृष्ट राज्यकारभार यंत्रणा सुभी करण्याचा
 प्रयत्न केला . प्रत्येक खात्याची कारभार पाहण्यासाठी कुशल प्रशासकांची नियुक्ती
 केली . इ . स 1583 मध्ये सम्राट अकबराने निमणिलेलेल्या मध्यवर्ती
 राज्यकारभारातील महत्त्वाचे अधिकारी पुढीलप्रमाणे .

1. मुलकी न्याय खाते : राजा विस्वल
2. सार्वजनिक बांधकाम खाते : नौरंगखान
3. कृषी : राजा नोउरमल
4. धर्मविषयक खाते : सुलतान ख्वाजा
5. ननखा व धर्मदाय खाते : राजपुत्र दानियल
6. फौजदारी खर्चाच्या निवाडा : राजपुत्र सलीम
7. वस्तूच्या किमतीवर नियंत्रण : खैनखान कोका
8. वेवारस मालमत्तेची व्यवस्था : शरीफखान
9. बादशाही खावण्याच्या जागा : शत्रपुत्र मुसद

10
 10





ज्ञान, विज्ञान आणि सुरांस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार " - शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Signature of Supervisor

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha's VIVEKANAND COLLEGE (Autonomous), KOLHAPUR

Class T.Y.B.A Div _____ Roll No. 9839

Suppliment No. _____ Subject पैपर ५ - भा (१)
मुद्दल भारताची इतिहास

Test / Tutorial No. Semister II
Name: - Sushant Ankush Gasavi

(5) मुद्दलभारतीन कुंडीय प्रशासन व्यवस्थेचे मुख्यमापन करा.
मुद्दल सत्तेची स्थापना वास्तानु कुंपी तर त्यास साम्राज्याचे स्वरुप क्येवाच प्रयत्न अकुवतानु कुंपी आपची अवधवायत प्रशासकीय कुस्त आपची सत्ताही त्यान मज्जुम पायावर कुमी कुंपी. तकेच सम्राट अकुवराच्या मध्यवर्ती प्रशासन व्यवस्थेचे ५ पुमुख विभाग होते.

1. कुंडीय मध्यवर्ती प्रशासन

1) सम्राट :-

मुद्दल सम्राटाच्या हाती राज्याची सर्व सत्ता एकुवटलेची होती. राजकुडे लखरी, मुचडी व न्यायविषयक अधिकार एकुवटले होते. यावायत ज दुनाय सरकार कुळलानु डी.

Muslim state was essentially a military state and depended for its existence on the absolute authority of the monarch who was also its supreme general.

साम्राज्यानीच उच्चपदस्थ अधिकारी मंत्री यांच्या नेमणुका स्यत! सम्राट कुस्त अथे. सम्राटसिपाय हा अधिकार कुन कुणकुळही नकुला. दरबारी कामकुज, मंत्री व अधिकार्यावरेवरेच्या चर्चा, सामर्थ्यजनांचे प्रस, न्याय निपडे यामध्ये सम्राट दिक्कमर स्यतन कुले.

(2) मंत्री व मंत्रावधे :-

सम्राट राज्यकुलभाराच्या खेरिलीही अनेक मंत्र्याची नियुक्ती कुस्त असत नित्यांच्या कामावायत मंत्र्यांना रजावेस दिपे मंत्री राजाच सत्त्या वेग अकुत पंतु हा सत्त्या राजावर नियंत्रण नथे. मंत्र्याची संख्या वने ४ पर्यंत कुले.



(1) प्रधानमंत्री पिंग वजीर :-

पुरातननाच प्रमुख म्हणून वजिराचा कामागिरी पाठवी जाणे. समाजाचा समाज देण्याचे काम तो करत असतो. तसेच समाज व मंत्री यांच्यामधील युवा मधील म्हणून वजिराचा काम पुरावे. जाणे खेतामधील हा उपकराचा कमीर होता. तेव्हा अधिकाऱ्याची नियुक्ती व वजीर देण्याचे काम राज्याच्या जमाखर्चाचे नियंत्रण देण्याचे काम व महसूल वस्तुची संबंधीच्या बाबतचे निर्णय हे कामे वजीराचे पार पाठवी जाणत.

(2) दिवान (उच्चमंत्री) :-

दिवान हा वजिरानंतरचा महत्त्वपूर्ण मंत्री होय. उपकराच्या दुबात तोरडमपेच्या जमाखर्चाचे इतरात पार पाठवी जाणे. राज्याच्या महसुलाबाबत अनेक सुधेदे त्यास तयार पुरावे जाणत.

(3) मीर वकी (युद्धमंत्री) :-

पहिलेरातबंधीचे सर्व कामात मीर वकी याला पार पाठवी जाणे. समाजाच्या वागीकरा दिवेला भर, राज्यांतर्गत वंडबारी यासुद्धे या खाल्यास सतत दक्ष राहावे जाणे मीर वकीला तेव्हा मंत्री म्हणून अनेक कामे पार पाठवी लष्करी मोहिमांचे नियोजन करणे. राज्यवाडयेंच्या खेदकाची जबाबदारी राज्यांतर्गत सर्व मुष्ठी व लष्करी अधिकाऱ्यांची वर्ग, पगार व नाय भावाबतची नोंद ठेवणे अशी अनेक कामे पार पाठवी जाणत.

(4) सद-र-सद (धर्मदायमंत्री) :-

धर्मदाय विभागाचा हा प्रमुख होय. विविध प्रकारची धर्मिक कार्ये त्यास पार पाठवी जाणत होनी. त्याच्या कामाचे स्वरूप :-

(1) राज्याला धर्मिक बाबतीत तत्त्वा देण्याचे काम

धर्मदाय मंत्र्यास पुरावे जाणे

(2) राजातर्फे दानधर्म करण्याचा अधिकार

(3) इस्लाम धर्म व विष्णु यांना चापता मिळणे हे पहाणे

याबाबत व विष्णुनांना आर्यिके मधून करणे

निष्ठ व स्वानिष्ठ धर्मिकाऱ्यांच्या नेमणुकी



६) इस्पातमाच्या धर्मिणु नीयनेत्राची व्यवस्था पहाणे.

७) मशीन व धर्मिणु नीयनेत्राची व्यवस्था पहाणे.

८) लस्रायच निर्णय धर्मनत्वमिच्छु जाणार नाहीत. याची डावजी घेणे. ३

(5) पुणे - डब - कुजान (न्यायमंत्रा) :-

राज्याच्या सर्वोच्च न्यायाधीश

हा लस्रायच झाले लस्रायनंतरच्या न्याय खात्याच्या प्रमुख म्हणून न्यायमंत्र्यात काम पाहणे लागे जून, जिल्हा, नगर डावजीच्या नियुक्तीचे अधिकार घ्यावेडे होणे.

(6) प्लेग - व डावचेडी (पत्रव्यवहार व गुप्तहेर विभाग प्रमुख) :-

या खात्याच्या प्रमुखाले गुप्तहेरांच्या नेमगुठा करून राज्यकारभाराची व राज्याच्या गोपनीय महीती त्यांच्याकडून मिळवून ती राज्यात राखणे करणे लागे.

(7) अन्न व लस्रा (लस्रायच डावजी चिटणीस) :-

लस्रायच डावजी चिटणीस म्हणून याले कामागिरी पाह पाहणे लागे राज्याच्या व्यवस्था पहाणे, लस्रा व त्यांचे राजकुटुंब जननअन्न यांना लागणारी वस्तूबुधे यांची व्यवस्था पुणे, लस्रायच्या भोजनाची व्यवस्था ठेवणे, राज्यकुटुंबाची गव्हनाची पुर्नत करणे.

(8) मीट इन्स्पेक्शन (नोफखाना विभाग प्रमुख) :-

हा नोफखानांच्या मुख्य अधिकारी होय. संपूर्ण नोफखान्याची व्यवस्था या अधिकाऱ्यात पाह पाहणे लागे.

(9) मुद्यांच्या मध्यवर्ती पुराखनानिष्ठा उतर अधिकारी व त्यांचे डाव :-

पद	डाव
(1) सुरुगलिय	जननेचा लवाचार निरीक्षण म्हणून काम पाहणे.
(2) मीट-इ-नोफख	लेन्थावाषतच्या अर्चीत हिशोब ठेवणे.
(3) दिवण-इ-आमला	राष्ट्रीय जमिनीची महसुल व्यवस्था ठेवणे.
(4) दिवण-इ-जहाणिर	वस्तुल पात्र जमिनीची महसुल व्यवस्था पाहणे.
(5) मीट-इ-घर	जंगलानी व्यवस्था ठेवणे.
(6) मीट-इ-बहर	बगड व व्यापारी जहाजाच्या निमित्त
(7) मीट-इ-मामिफ	उत्पन्न व अर्थ यांच्या नोंदी ठेवणे.



अकबराच्या कुंजिय प्रशासन व्यवस्थेचे अनेक पहान पहान विभाग
होते लक्षात अकबराने आपली अष्टर राज्यशास्त्रात यंत्रणा उभी
कराव्याची प्रयत्न केले.

अशाप्रकारे सुधायदायीन कुंजिय प्रशासन व्यवस्थेचे
मूल्यमापन करता येईल.



9/10

Handwritten signature

"ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षण प्रसार"

-शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha Kolhapur's

VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (AUTONOMOUS)

SUPPLIMENT

Suppliment No. : semester II

Roll No. :

Class : T-Y.B.A

Signature of Supervisor

Subject : पत्र क्र. VII (7)
मुद्रण भारताचा इतिहास

Test / Tutorial No. :

Div. : Name :- आर्पित रविंद्र जाधव

मुद्रणकालीन केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेचे मूल्य मापन करा
 मुद्रण संघाची स्थापना वावरात केली. तर त्यास
 साम्राज्य स्वरूप देण्याचा प्रयत्न अकबराचे केली. आपली
 अध्यक्षांना प्रशासकीय यंत्रणा उभी केली. उपाय घेवताच
 अवलंब करून आपली सत्ताही त्याने मजबूत पायावर उभी केली
 तेसच सम्राट अकबराच्या मध्यवर्ती प्रशासन व्यवस्थेचे
 समुद्र विमला होत.

1) केंद्रीय मध्यवर्ती प्रशासन

2) सम्राट :-

मुद्रण सम्राटाच्या हाती राज्यची सर्व सत्ता
 मजबूतलेली होती. राजाकडे लष्करी, मुलकी व न्यायविषयक
 अधिकार मजबूतले होते. याबाबत जडुनाथ सरकार म्हणतात

की - "Muslim state was essentially a military state and
 depended for its existence on the absolute authority
 of the monarch, who was also its supreme general"

साम्राज्यातील उच्चपदस्थ अधिकारी मंत्री यांच्या
 नेमणुका स्वतः सम्राट करून असत. सम्राटाशिवाय हा अधिकार
 इतर कोणासही नव्हता, खजारी कामकाज, मंत्रि व अधिकार
 बरोबरच्या चर्चा, सामान्यजनांचे प्रश्न, न्याय निवाडे यामध्ये सम्राट
 विचारात घेतात असत.



२) मंत्री व मंत्रालये :-

सम्राट राज्यकारभारच्या सोईसाठी अनेक मंत्र्यांची नियुक्ती करत असत. निर्याच्या कामाबाबत मंत्र्यांची स्वातंत्र्य दिले होते. मंत्री राजाला सल्ला देत असत परंतु हा सल्ला राजावर बंधनकारक नव्हत. मंत्र्यांची संख्या ५ ते ८ पर्यंत असत.

१) प्रधानमंत्री किंवा वजीर :-

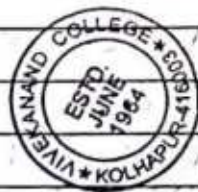
प्रशासनाचा प्रमुख म्हणून वजीराला कामागिरी पाडावी लागते. सम्राटला सल्ला देण्याचे काम तो करत असत तसेच सम्राट व मंत्री यांच्या मधील दुरा म्हणून वजीराला काम करावे लागते. ब्रह्मर्षी हा अकबराचा वजीर होता सैन्य आयुक्ताच्याची नियुक्ती व बदली देण्याचे काम राज्याच्या जमाबंदी प्रनियंत्रणे व वसुलीचे काम व सध्दल वसुली संबंधीच्या बंधनचे निर्णय व. व. वजीराने पार पाडावी लागत.

२) विवाह (अर्थमंत्री)

विवाह व वजीराने पारच्या महत्त्वपूर्ण मंत्री होते, अकबराच्या काळात तारुमल हा कार्यक्षम अर्थमंत्री झाला. अर्थमंत्र्याला राज्याच्या महसुलाबाबत अनेक कायदे त्यास तयार करावे लागत.

३) मीर बक्षी (युद्ध मंत्री)

लष्करी संबंधीचे सर्व कामकाज मीर बक्षी यास पार पाडावे लागते. साम्राज्यवादी वर दिलेला अर्थ राज्यातार्थी व बंडखोरी काढणे या याच्या स सल्ला देणारा राहावे लागते. मीर बक्षीला सैन्य मंत्री म्हणून अनेक कामे पार पाडावी लागत सैन्य च्या पंगारवाठपाचे काम पार पाडणे, लष्करी मोहिमांचे नियोजन करणे, राजाला लष्करासंबंधी माहिती देण्याचे कार्य, राजवड्याच्या सरदाराच्या जबाबदारी राज्यातील सर्व मुलका व लष्करी आहाराच्याची दुरु, पंगार व नव थाबाबतची गांठ ठेवणे. अशी अनेक कामे पार पाडावी लागत.



4 सप्त-इ-सप्त (धर्मदाय मंत्री) :-

धर्मदाय विभागाचा हा प्रमुख होय विविध प्रकारची धार्मिक कार्ये त्यास पत्र पाडावी लागतात, येती त्याच्या कामाचे स्वरूप

- 1) राजाला धार्मिक बाबतीत सल्ला देण्याचे काम धर्मदाय मंत्र्यास करावे लागे.
- 2) राजातर्क पानधर्म करण्याचा अधिकार
- 3) इस्लाम धर्म व विद्या यांना चालना मिळेल हे पाहणे
- 4) फलावत व विद्वानांना आर्थिक मदत करणे.
- 5) प्रांतीय व स्थानिक धर्मशास्त्रांच्या नेमवक्त
- 6) इस्लामाच्या धार्मिक नीतिशैलीची व्यवस्था पाहणे
- 7) इस्लामाच्या धार्मिक संस्थांना मदत.
- 8) सम्राटाचे निर्णय धर्मशास्त्रावरून जाणून घ्यावेत याची काळजी घेणे. इ.

5 काजी - उल - काजी (न्यायमंत्री)

राज्याला सर्वोच्च न्यायाधीश हा सम्राटच असतो. सम्राटानंतरचा न्याय व्यवस्थेचा प्रमुख म्हणून न्यायमंत्र्यास काम पाडावे लागे. प्रांत, जिल्हा, नगर काजीच्या नियुक्तीचे अधिकार यांचेकडे होते.

6 दरोगा - पत्र-उल-चोकी (पत्र व्यवहार व मुफादर विभाग प्रमुख)

हा दलित्याच्या प्रमुखास गुफादर्याच्या नेमवक्त करून राज्यकारभाराची व शत्रूच्या गोटातील माहिती त्याच्याकडून मिळवून ती राजास सादर करावी लागे.

7 धान-म - सप्ता (सकावाचा खाजगी चिटणीस) :-

सम्राटाचा खाजगी चिटणीस म्हणून त्यास कामगिरी पत्र पाडावी लागे. राजकुटाची व्यवस्था पाहणे, सम्राट व त्यांचे राजकुटुंब जणानखाला थांबा लागणारी वस्तुसूचने यांची व्यवस्था करणे सम्राटाच्या खाजगीच्या व्यवस्था ठेवणे राजकुटाच्या वारजाची फुताळ करणे.



४) मीर आनीव (तोकवना विभाग प्रमुख)
हा तोकवनाचा मुख्य अधिकारी होय, संपूर्ण
तोकवनाची व्यवस्था या अधिकार्यास पर पाडवी लागी.

५) मुंबलाच्या मध्यवर्ती प्रशासनातील इतर अधिकारी व त्यांचे कार्य

पद	कार्य
१) मुद्यासिब	जंगलाचा सदाचार निरीक्षक म्हणून काम पाहणे.
२) मीर-१-मोजिद	सेवाबाबताच्या खर्चाचा हिशोब ठेवणे
३) दिवाण-२-डालस	राखी जमिनीची मध्स्त्रल व्यवस्था ठेवणे.
४) दिवाण-२-जडणीर	बडीसपात्र जमिनीची मध्स्त्रल व्यवस्था पाहणे
५) मीर-२-बर	जंगलाची व्यवस्था ठेवणे.
६) मीर-२-बदर	लढाऊ व व्यापारी जंगलाच्या निर्मितीचे काम
७) मीर-२-मन्निक	उत्पन्न व खर्च यांच्या नोंदी ठेवणे

अकबराच्या केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेचे अनेक लक्षण लक्षण
विभाग होते. सम्राट अकबराने आपली उत्कृष्ट राज्यकारभार यंत्रणा
उभी करवण्याचा प्रयत्न केला.

अशाप्रकारे मुघलकालीन केंद्रीय प्रशासन व्यवस्थेचे
मूल्यमापन करता येईल.





“ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षणप्रसार”

.शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

श्री स्वामी विवेकानंद शिक्षण संस्थेचे,



विवेकानंद कॉलेज, कोल्हापूर (स्वायत्त)

इतिहास विभाग

गुणपत्रक / मार्कलिस्ट दि 25/11/2022

वर्ग - बी.ए. - III सेमिस्टर - V

पेपर क्र. - VII टेस्ट - Open Book Test

प्रकरणाचे नाव - मुष्टक भारत (मुष्टकविप्रकाशिकी) एकूण गुण - 10

अ.क्र.	रोल नंबर	मिळालेले मार्क्स	अ.क्र.	रोल नंबर	मिळालेले मार्क्स
1	4913	10	10		
2	4890	10	11		
3	4814	09	12		
4	4850	09	13		
5	4984	09	14		
6	4958	10	15		
7	4839	09	16		
8			17		
9			18		

P. Phavle
विषय शिक्षक स्वाक्षरी



